

„Върви, народе, възродени“

Всяка година на 24 май звуците на „Върви, народе, възродени“ огласят цялата страна, но отзукът на този възторжен химн на науката и просветата достига до всички краища на света, където живеят българи. Велика гордост е да си българин – потомък на древен и горд народ – народ, който единствен в света празнува този най-свещен празник – празника на буквите, който единствен пее химн за възхвала на свящото дело на своите първоучители.

„Напред, науката е слънце“ е написал Стоян Михайловски, но замисляме ли се всъщност какво ни е подсказал поетът с тия стихове. Науката е светлина - слънчевата светлина в душите ни, защото сме озарени от лъчите на знанието.

А ние - българите - бихме ли могли да оцелеем без жаждата за знание, без своите самоотвержени учители, които прозряха, че само един просветен народ може да преодолява изпитанията на времето и да пребъде?

Всеки човек, когато чете и пише, свежда глава и се покланя на буквите. Това е почит към светите братя Кирил и Методий, защото тяхното дело е наистина свято. Създаването на азбука за целия славянски род е истински духовен подвиг. Но направеното от двамата братя осветява пътя не само на един народ – българския, то озарява със светлината на Божието слово всички славянски народи-то е общославянско и общоевропейско по значение.

Делото на Кирил и Методий има своите достойни последователи, които не само продължават, но и развиват сътвореното от тях. Климент Охридски – първоучителят, който прозря колко е важна мисията на учителя и за седем години запалва българския дух в 3500 млади сърца. А Паисий със своите огнени слова, които грамотните хора четат, преписват и предават от поколение на поколение, за да се прерасне искрата в огън. И постепенно в съзнанието на българина през най-мрачните години се събужда жаждата за **просвета**. От светлина е коренът на тази дума, защото „знанието е слънце“. Започват българите да пращат децата си да учат в чужбина и да създават първите светски училища. И така, докато усвоят най-важната наука, че народ без свобода е само население.

Историята е доказателство, че ние – българите – знаем как да пазим своите ценности и да ги пренасяме през вековете.

Истински вярвам, че в нашите души още е живо семето на тази необикновена светлина – жаждата за знание, че няма да позволим да настъпи залезът на това слънце – науката, че духовността ще ни води напред към „светла бъднина“.

Венцислав Манолов
Директор на ОУ“Св. Кирил и Методий“,
с.Бежаново, общ.Луковит